

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 175/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. B., N., zastúpeného advokátom JUDr. M. F., T., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 32, čl. 46 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom mesta N. v konaní vedenom pod sp. zn. Výst. 1689/2005/01, ako aj postupom Okresnej prokuratúry v Trenčíne v konaní vedenom pod č. k. Pd 2029/05-8, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. februára 2006 doručená sťažnosť Ľ. B., N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. F., T., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 32, čl. 46 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom mesta N. (ďalej len „mesto“) v konaní vedenom pod sp. zn.

Výst. 1689/2005/01, ako aj postupom Okresnej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod č. k. Pd 2029/05-8.

Sťažovateľ uviedol, že po predchádzajúcom zdĺhavom a neúspešnom konaní od 25. mája 2001, dňa 7. februára 2005 opäť žiadal mesto o zmenu územného plánu týkajúceho sa pozemkov bývalého vojenského kúpaliska na účely výstavby rodinných domov. Listom sp. zn. Výst. 1689/2005/01 zo 14. februára 2005 mesto zaslalo sťažovateľovi stanovisko s odkazom na budúcnosť, nie rozhodnutie vo veci, o ktoré žiadal.

Podľa sťažovateľa tým, že mesto ako orgán verejnej moci opäť nevydalo rozhodnutie vo veci, uvedeným postupom mu zabránilo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, čím porušilo jeho základné právo upravené v čl. 46 ústavy. Za porušenie označených základných práv považuje aj to, že mesto odmietlo obstaráť doplnok alebo zmenu územnoplánovacej dokumentácie, ktorú povinnosť mu ukladá § 30 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“) vždy, keď dôjde k zmene predpokladov, na ktorých základe bola navrhnutá koncepcia organizácie územia.

Sťažovateľ 4. marca 2005 podnetom oznámil okresnej prokuratúre porušenie zákona v postupe orgánom samosprávy, ktorý okresná prokuratúra listom č. k. Pd 2029/05-8 opäť odložila. Jeho podnet odložila aj Krajská prokuratúra v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) listom č. k. Kd 2059/05-13 a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) listom č. k. VI/2 Gd 3255/05-13, ktorý sťažovateľ prevzal 16. decembra 2005.

V odložení podnetu prokuratúrou vidí sťažovateľ taktiež porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ústavy, lebo podľa neho mu tento štátny orgán zabránil domáhať sa zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Z dôvodu, že prokurátor nedal protest proti postupom mesta, nie je totiž aktívne legitimovaný na podanie žaloby na všeobecnom súde.

V závere sťažnosti sťažovateľ pripomenul, že ním opísané skutočnosti predstavujú totožnú vec, ktorú ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 106/05 z 15. júna 2005 odmietol v tom čase z dôvodu zmeškania lehoty a nevyčerpania zákonných opravných a iných právnych prostriedkov a že tieto prekážky toto podanie už nemá.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd

- deklaroval porušenie jeho základných práv podľa čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 32, čl. 46 ods. 1, 2 a 3 ústavy postupom mesta v konaní vedenom pod sp. zn. Výst. 1689/2005/01,
- deklaroval porušenie jeho základných práv podľa čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 32, čl. 46 ods. 1, 2 a 3 ústavy postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod č. k. Pd 2029/05-8,
- zakázal mestu a okresnej prokuratúre pokračovať v porušovaní vyššie uvedených práv sťažovateľa,
- priznal mu finančné zadost'učinenie vo výške 12 % úrokovej sadzby zo sumy 4 253 240 Sk do dňa zaplatenia, ktorú sumu je mesto povinné vyplatiť mu do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu,
- uložil mestu uhradiť mu všetky trovy tohto konania zatiaľ v nevyčíslenej výške.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť

uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom mesta v konaní vedenom pod sp. zn. Výst. 1689/2005/01, ako aj postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod č. k. Pd 2029/05-8 došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 32, čl. 46 ods. 1, 2 a 3 ústavy.

Sťažovateľ ako vlastník pozemkov parc. č. 1046/1 až 1046/14 v katastrálnom území N. (bývalé vojenské kúpalisko) žiadal mesto o zmenu funkčného využitia uvedených pozemkov, ktoré sú v územnom pláne mesta vedené ako plochy športovo rekreačných zariadení, na plochy bývania v rodinných domoch. Poukazujúc na údajnú zmenu územnotechnických, hospodárskych a sociálnych predpokladov, na základe ktorých bola navrhnutá koncepcia organizácie územia, je toho názoru, že mesto ako orgán územného plánovania malo posúdiť, či došlo alebo nedošlo k zmene predpokladov a o tomto bolo povinné vydať rozhodnutie.

Posúdenie skutočnosti, či došlo alebo nedošlo k zmene predpokladov, na základe ktorých bola navrhnutá koncepcia organizácie územia mesta, závisí na orgáne územného plánovania, ktorým je v súlade s § 16 ods. 2 Stavebného zákona mesto. O právnej skutočnosti, či došlo k zmene predpokladov, sa s poukazom na § 2 ods. 6 Stavebného zákona nevydáva rozhodnutie. Na územnoplánovaciú činnosť sa nevzťahujú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“).

V súlade s § 27 ods. 3 Stavebného zákona mesto schvaľuje územnoplánovaciú dokumentáciu a jej záväzné časti všeobecne záväzným nariadením. Schvaľovanie územnoplánovacej dokumentácie vo forme všeobecne záväzného nariadenia obce je v súlade s § 6 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov výkonom právomoci obce v oblasti delegovanej štátnej správy. Pri jej schvaľovaní môže obec v súlade s § 17 ods. 2 písm. c) Stavebného zákona vychádzať aj z podnetov fyzických osôb, na schválenie územnoplánovacej dokumentácie,

resp. jej doplnku alebo zmeny v súlade s § 30 ods. 1 Stavebného zákona však nie je právny nárok.

Uznesenie mestského zastupiteľstva nemá náležitosti správneho rozhodnutia podľa § 47 Správneho poriadku a netýka sa práv a povinností fyzickej osoby v oblasti verejnej správy.

Zo spisovej dokumentácie priloženej k sťažnosti ústavný súd zistil, že z vyššie uvedených dôvodov bol opätovne odmietnutý podnet sťažovateľa aj generálnou prokuratúrou, a to listom č. k. VI/2 Gd 3255/05-13 zo 7. decembra 2005.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 106/05 a zistil, že o sťažnosti sťažovateľa v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základných práv podľa čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 32, čl. 46 ods. 1, 2 a 3 ústavy postupom mesta v konaní vedenom pod sp. zn. Výst. 1689/2005/01, ako aj postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod č. k. Pd 2029/05-8 ústavný súd už rozhodol uznesením tak, že sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene. Navyše vo vzťahu k namietanému postupu okresnej prokuratúry ústavný súd konštatoval aj neprípustnosť sťažnosti sťažovateľa podanej ústavnému súdu 6. mája 2005, a to pre nevyužitie opakovaného podnetu nadriadenému prokurátorovi podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 458/2003 Z. z. ako efektívneho prostriedku ochrany práv fyzických aj právnických osôb.

Sťažovateľ tvrdí, že jeho sťažnosť, doručená ústavnému súdu 8. februára 2006 spomínané prekážky už nemá, pretože sa s opakovanými podnetmi obrátil tak na krajskú ako aj generálnu prokuratúru, ktoré jeho vec vybavili odložením. Keďže ostatná odpoveď z generálnej prokuratúry mu bola doručená 16. decembra 2005, poukazuje v tejto súvislosti na zachovanie lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd v nadväznosti na vyššie uvedené poznamenáva, že rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho oneskorené podanie je rozhodnutím o „podmienkach konania“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napadá rovnaký postup tých istých orgánov (mesta a okresnej prokuratúry), aký bol napadnutý v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako oneskorene podaný.

Právoplatné rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 106/05 z 15. júna 2005 (doručené účastníkovi konania 11. júla 2005) predstavuje v tomto konaní prekážku veci rozhodnutej (§ 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde), a preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako neprípustnú [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako celok už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 zákona o ústavnom súde, z uvedeného dôvodu sa už nezaoberal jeho ďalšími návrhmi na rozhodnutie ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2006